

31 Ιουλίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.). Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Ἦχος: πλ. β' - Ἑωθινόν: Ζ' - Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Αὐγούστου, Η' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. α' 10-17 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 14-22.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΘΩΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ
Πρωτοσυγκέλλου Ἱ.Μ. Ἰωαννίνων

Η ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

στή σύγχρονη ἑλληνική λαϊκή ἐθιμοταξία

(Α' ἐκδ., σῆμα 17x24, σελ. 320)

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀσχολεῖται μέ τή «λατρευτική» τιμή τῶν Νεομαρτύρων, ὅρος πού ἀφορᾷ στήν καθαρὰ λαογραφική θεώρηση τῶν στοιχείων πού ὑποστηρίζουν τίς περιπτώσεις λειψανολατρίας ἔτσι ὅπως αὐτές παρατίθενται ἐδῶ καί, ἀσφαλῶς, οὐδεμία σχέση ἔχει ὡς πρός τή δογματική ἀπόδοση τοῦ ὅρου *λατρεία*.

Μέσα ἀπό τήν συγκεντρωτική αὐτή μελέτη παρουσιάζονται πολλά στοιχεῖα, πού ἀναδεικνύουν τή λατρευτική τιμή τῶν Νεομαρτύρων στή σύγχρονη Ἑλληνική λαϊκή ἐθιμοταξία. Δέν θά πρέπει νά ξεχάσουμε τό ἱστορικό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς τῶν Νεομαρτύρων πού τούς καθιστᾷ ὄχι ἀπλῶς λαϊκοῦς ἥρωες στά μάτια τῶν ὑποδούλων, ἀλλά ἐμβληματικές φυσιογνωμίες πού ἐμπνέουν μέ τό ἀπαράμιλλο θάρρος τους ἀπέναντι στόν κατακτητή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄνθρωπος μπροστά στό θάνατο

(Α' ἐκδ., σῆμα 14x24, σελ. 112)

Στό Α' μέρος τοῦ ἔργου τοῦ διακεκριμένου Πατρολόγου παρουσιάζονται ἡ σωτηριολογική διάσταση τοῦ θεανθρωπίνου ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ σημασία τοῦ εὐχαριστιακοῦ βιώματος γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, ἐνῶ στό Β' μέρος ἐκτίθεται ἡ θεώρηση τοῦ θανάτου ὑπό τό πρῖσμα τῆς μέλλουσας καί αἰώνιας ζωῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 70όν

31 Ἰουλίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3609)

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κυριακή σήμερα, ἔβδομη στή σειρά τῶν περικοπῶν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ἡ θεόπνευστη γραφίδα του μᾶς πλημμυρίζει σήμερα μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μᾶς δηλώνει πολύ συνοπτικά καί συνάμα πολύ περιεκτικά ὅτι ὁ Θεός εἶναι παρών στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, καθώς μᾶς πληροφορεῖ γιά μιά τριπλή θαυματουργική ἐπέμβαση τοῦ Ἰησοῦ μέ τήν ἀποκατάσταση τῆς ὄρασης σέ δύο τυφλοῦς καί τῆς ψυχικῆς, σωματικῆς καί πνευματικῆς ὑγείας σέ ἕναν κωφό καί δαιμονιζόμενο. Ἀξίζει νά σταθοῦμε λίγο καί νά ὠφεληθοῦμε πολύ ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ διδάσκαλος Χριστός στίς συγκινητικές παρακλήσεις τῶν δύο πρώτων νά στρέψει σέ αὐτούς τό βλέμμα του καί νά τούς ἐλεήσει. Μιά ἀπάντηση πού εἶναι συγχρόνως προαγγελία τῆς πολλῆς του ἀγάπης πού ἐκφράζεται μέ τή θεραπεία τους. «Κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν»· σύμφωνα μέ τήν πίστη σας ἄς γίνει αὐτό πού μοῦ ζητᾶτε. Λόγια θεϊκά, ἀπλά, γεμάτα ἀγάπη καί φιλανθρωπία, πού σέ συνδυασμό μέ τό βλέμμα τοῦ Ἰησοῦ ἤδη ἀρχίζουν τή διαδικασία τῆς ἀποθεραπείας. Ἡ πίστη, ἡ διάλεκτος θά λέγαμε τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν ἀληθινό Θεό, ἡ γέφυρα πού ἐνώνει τόν οὐρανό μέ τή γῆ, τόν Πλάστη μέ τό πλάσμα του, τόν πατέρα μέ τό παιδί του, εἶναι ἀναμφισβήτητη ἡ δυνατότητα νά μιλήσει ὁ ἄνθρωπος τή γλώσσα τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει χαριστικά τή ζωή πού ἐκεῖνος χορηγεῖ.

Πίστη, ἡ γλώσσα τῶν Ἁγίων

Ἡ μαθητεία στήν ἱερή παράδοση τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ πίστη εἶναι ἡ ἀπάντηση στό πῶς ὁ πιστός ἄνθρωπος μπορεῖ νά νικᾷ τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του, νά ξεπερνᾷ τίς μηχανορραφίες τοῦ διαβόλου, νά ἀτενίζει τόν ἴδιο τόν Θεό στήν εἰκόνα του μέσα στόν κό-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί, κρίζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱέ Δαυῖδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κόμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

σμο, πού εἶναι ὁ συνάνθρωπος. Κυριώτατα ὁ πιστός ἄνθρωπος μέ τῆ δύναμη τῆς πίστεως του γνωρίζει ὅταν πέφτει νά μήν ἀπογοητεύεται, νά μήν χάνει τὴν ἐλπίδα του, ἀκόμη καὶ ἂν πονᾷ καὶ ἂν αἰμορραγεῖ, ἀλλά νά ἀναθαρρεῖ βέβαιος στή χάρη τοῦ Ἁγίου Ἰσχυροῦ, νά ἀνίσταται καὶ νά συνεχίζει.

Ἡ πίστη κάνει τόν ἄνθρωπο νά υπερέχει, ὄχι ἐπαιρόμενος, ἀλλά ταπεινούμενος, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὴ φυλακὴ στήν ὁποία ἡ δὴθεν ἐλευθερία τόν ἐγκλείει. Τό κοσμικὸ κριτήριον, ὅταν ὁ διάβολος τόν κυβερνᾷ, ἀνέκαθεν ἐπιθυμοῦσε καὶ ἐπιθυμεῖ μέ διάφορα προσήματα νά καταπνίξει τὴν ἐλπίδα πού ἡ πίστη γεννᾷ. Ἐκείνη ὅμως μοιάζει μέ τό προζύμι πού εἶναι μικρό, εἶναι ἐλάχιστο, ὅμως ὅταν ζυμωθεῖ μέ τέχνη, μέ ἀλεύρι καὶ νερό, υπεραυξάνεται καὶ δίνει πολλά ψωμιά, ἱκανά νά θρέψουν καὶ νά στηρίξουν τόν ἄνθρωπο. Ἔτσι ἀκριβῶς οἱ πιστοὶ φαντάζονται μικροὶ καὶ παρακατιανοὶ πολλές φορές γιὰ τοῦ κόσμου τὴ ρηχὴ κρίση, ἡ πίστη ὅμως εἶναι τό δῶρο τοῦ ἀθάνατου Θεοῦ πού ἀθανατίζει, αἰωνιοποιεῖ τόν ἄνθρωπο πού πιστεύει καὶ τόν ἀξιώνει καὶ τὰ παρόντα νά ξεπερνᾷ ἀλώ-

Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο κατὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Βούλγαρη

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ὅταν προχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τόν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι φώναζαν καὶ ἔλεγον· Ἐλέησέ μας, Υἱέ τοῦ Δαυῖδ. Ὅταν ἦλθε στό σπίτι, τόν πλησίασαν οἱ τυφλοί, καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέγει· Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νά τό πράξω αὐτό; Τοῦ λέγουν· Ναί, Κύριε. Τότε ἄγγιξε τὰ μάτια τους καὶ τοὺς λέγει· Νά γίνει σύμφωνα μέ τὴν πίστη σας. Καὶ τὰ μάτια τους ἀνοίξαν· καὶ σέ αὐστηρό ὕφος τοὺς πρόσταξε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Προσέξτε, κανεὶς νά μὴν τό μάθει. Αὐτοί, ἀφοῦ βγῆκαν ἔξω, διέδωσαν τὴ φήμη του σέ ὅλη ἐκείνη τὴν περιοχὴ. Καὶ καθὼς ἐβγαίνουν αὐτοὶ ἔξω, ἀμέσως τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπο κωφάλαλο δαιμονισμένο· μόλις ἐκδιώχθηκε τό δαιμόνιο, μίλησε ὁ κωφάλαλος, καὶ τὰ πλήθη θαύμασαν καὶ ἔλεγον ὅτι ποτέ μέχρι τώρα δέν ἐφανίστηκαν τέτοια πράγματα στόν λαό τοῦ Ἰσραὴλ. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγον· Μέ τὴ δύναμη τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐκδιώκει τὰ δαιμόνια. Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλες τίς πόλεις καὶ τὰ χωριά καὶ δίδασκε στίς συναγωγές τους καὶ κήρυττε τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας (τοῦ Θεοῦ) καὶ θεράπευε κάθε ἀρρώστια καὶ κάθε ἀδυναμία στόν λαό.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

βητος, ἀλλά καὶ στή χαρὰ τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ νά συμμετέχει. Εἶναι ὁ δρόμος ἐκεῖνος πού γεμίζει τόν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἐμπειρία ὄλων ὅσοι ἐπέλεξαν τὴν ἴδια ὁδὸ. Ἡ λογικὴ αὐτῶν πού δέν μετέχουν σέ αὐτὴ τὴν χαρὰ θεωρεῖ παραλογισμό αὐτὴ τὴν ἐπιλογή ἀπαξιώνοντας, χλευάζοντας καὶ δυναμιτίζοντάς τη πολλές φορές.

Μιά οὐράνια συντροφιά

Ἐμψυχωτές τοῦ αγωνιστῆ στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ χοροὶ τῶν Ἀσκητῶν, τῶν Πατέρων, τῶν Μαρτύρων καὶ Νεομαρτύρων καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Διαβάτες αὐτοῦ τοῦ δρόμου μπορούμε ὅλοι νά εἴμαστε, παρά τὴν ἀμαρτωλότητά μας εὐεργετημένοι ἀπὸ τό ἅγιο βάπτισμά μας καὶ τὴ συμμετοχὴ μας στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς συνοδεύει ἡ μεσιτευτικὴ παρουσία καὶ δύναμη τῶν ἁγίων ἀνθρώπων πού παραστέκουν προσευχητικά στόν θρόνο τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ.

Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία εἶναι τό θησαυροφυλάκιο αὐτῆς τῆς δωρεᾶς. Ἐκεῖ ἂς προστρέξουμε στήν εὐεργεσία τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη καὶ ἂν νομίζουμε ὅτι χάσαμε ἐξ ὀλοκλήρου τόν ἀτίμητο θησαυρό μας. Ὁ Χριστός μᾶς ἀναμένει γιὰ νά μᾶς πλουτίσει καὶ πάλι. Γένοιτο!

Ἀρχιμ. Ἁ. Ἀ.